'Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΛΛΑ

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ — Γιορτὴ τῆς 'Αγάπης, ἀλλὰ καὶ τῆς ὀμορφιᾶς. —Γιορτὴ ποὺ τὸ ὑψιπετὲς περιεχόμενό της εἶναι ἀπόλυτα ἐναρμονισμένο μὲ τὴν ἑλληνικὴ γραφικότητα. — "Ετσι καθὼς τὴν συνθέτουν τὰ ὡραῖα μας ἔθιμα καὶ οἱ παραδόσεις μας.— Τὰ ὁποῖα ὅμως γιὰ νὰ τὰ συναντήση πλέον κανείς, πρέπει νὰ πάρη, τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνά!— "Ας εὐχηθοῦμε μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ἡ διακίνηση ὄχι βέβαια νᾶναι ἀναίμακτη (κάτι τέτοιο ἀποτελεῖ ἀσυγχώρητο ρομαντισμό).— 'Αλλὰ τουλάχιστον νὰ ὑπάρξη μικρότερος φόρος αἵματος. ★ ΜΕ ΚΑΘΑΡΟΤΑΤΟΝ ΗΛΙΟ ἦταν ἡ Λαμπρὴ ποὺ τραγούδησε ὁ Διονύσιος Σολωμός.— Καὶ ὁμολογουμένως δὲν ἦταν ὑπερβολικὰ ἀπαιτητικός. — Γιατὶ τέτοιο εἶναι κατὰ κανόνα τὸ ἑλληνικὸ Πάσχα. —Παρὰ τὰ πρόωρα ἄσχημα μηνύματα φαίνεται ὅτι κι ἐφέτος ὁ καιρὸς θᾶναι τόσο καλὸς ὥστε νὰ λέει μεσ' ἀπὸ τῆς καρδιᾶς τὰ φῦλλα: «Γλυκειὰ ἡ ζωὴ κι' ὁ θάνατος μαυρίλα».

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Οἱ μόνες ἄφοβες

Ο ΛΙΘΟΣ ἦταν «μέγας σφόδρα» ποὺ οἱ τρεῖς γυναῖκες λογαριάζανε ἀδύνατο νὰ τὸν ἀποκυλήσουν.

Κι' ὅμως ὁ λίθος βρέθηκε μακριὰ χωρὶς νὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ πῆ, ποιὸς ἦταν ἐκεῖνος ποὺ τὸν μετακίνησε. 'Η σημασία τοῦ γεγονότος εἶναι θεμελιακή. Γιατὶ δὲν εἶναι μονάχα τὸ πνεῦμα τοῦ 'Ιησοῦ ποὺ γύρισε στὸν Αἰώνιο Πατέρα, ἀλλὰ ὁ 'Ιησοῦς ὁλόκληρος, δηλαδὴ ἡ θεία, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνθρώπινη φύση του. Γι' αὐτὸ καὶ ὅταν ἐμφανίζεται ἀλλεπάλληλα στοὺς μαθητάς του, παρουσιάζεται καὶ μὲ τὶς δύο ὑποστάσεις του...

'Η ἀπάντηση ποὺ δίνει ὁ "Αγγελος στὶς τρεῖς μυροφόρες ποὺ ἦλθαν νὰ ἀλείψουν μὲ ἀρώματα τὸ Σῶμα τοῦ 'Ιησοῦ, εἶναι ἡ πιὸ λιτὴ ἡ πιὸ ἐπιγραμματική, ἀλλὰ καὶ ἡ πιὸ ἀποκαλυπτικὴ ποὺ ἄκουσαν αὐτιὰ ἀνθρώπων «Οὐκ ἔστιν ὧδε ἀλλ' ἠγέρθη».

Εἶναι ἡ ἀπέριττη ἀνακοίνωση τοῦ 'Αγγέλου σὰν νάλεγε τὸ πιὸ ἁπλὸ πρᾶγμα τοῦ κόσμου. Κι' ἀλήθεια, γιὰ τὸ θεῖο, ἡ μεταλλαγὴ αὐτὴ δὲν εἶχε κανένα παράδοξο στοιχεῖο. Γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ὅμως εἶχε καὶ μάλιστα πάρα πολὺ μεγάλο.

Παρὰ ταῦτα τρεῖς γυναῖκες εἶναι ἐκεῖνες ποὺ μαθαίνουν πρῶτα τὸ λυτρωτικὸ αὐτὸ μήνυμα.

Καὶ ἀναρωτιέται ὁ ἄνθρωπος: Γιατὶ τὸ προνόμιο αὐτό, δηλαδὴ τὸ νὰ μάθουν πρῶτες τὴν 'Ανάσταση τοῦ Κυρίου, δόθηκε στὶς γυναῖκες, κι' ὄχι στοὺς μαθητές του;

"Ολοι ὅμως ξέρουμε ὅτι ὁ φόβος γιὰ τὸ σαρκίο εἶχε διασκορπίσει κι εἶχε κάνει ἄφαντους τοὺς μαθητές του. Καὶ τοὺς εἶχε σπρώξει εἰς τὴν ἄρνηση ὅτι τάχα δὲν γνώριζαν τὸν 'Ιησοῦν. "Αρνηση ἀκόμη κι ἀπὸ τὸν Κορυφαῖο.

Οἱ μαθητὲς ζοῦσαν μέσα στὸν κύκλο τοῦ φόβου. 'Ενῶ οἱ τρεῖς μυροφόρες, φανερώνονται ὁλότελα λυτρωμένες ἀπὸ τὸ κράτος τοῦ φόβου. Καὶ μολονότι οἱ γυναῖκες λογαριάζοντας δειλὲς καὶ εὐαίσθητες, αὐτὲς καὶ μόνες ξεκινοῦν ξημερώματα καὶ ἔρχονται νὰ ἀλείψουν ἀρώματα τὸ σῶμα τοῦ 'Ιησοῦ. 'Εκεῖνον δηλαδὴ ποὺ ἦταν ὁ στόχος τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς ἀσυνείδητης μάζας.

"Ετσι μιὰ τέτοια ἐπίσκεψη συνεπήγετο κινδύνους, τοὺς ὁποίους ὅμως οἱ γυναῖκες ἀψήφισαν μπροστὰ στὴ φωνὴ τῆς καρδιᾶς.

Τὴν γενναιότητα καὶ τὸν αὐθαρμητισμὸ ποὺ παρασύρει τὸ ἔνστικτο αὐτοσυντηρήσεως, τιμᾶ ὁ Θεὸς στὸ πρόσωπο τῶν τριῶν γυναικῶν. 'Αλλὰ βέβαια καὶ τοῦ 'Ιωσὴφ καὶ τοῦ Νικοδήμου. Τὴ γενναιότητα τῶν καθαρῶν ψυχῶν, ποὺ ὁ φόβος δὲν ὑρίσκει ἔδαφος νὰ ριζοπιάσει μέσα τους.

"Ετσι οἱ τρεῖς γυναῖκες γίνονται οἱ πρῶτοι κήρυκες τῆς 'Αναστάσεως.

Ποιὰ φιλοσοφία, ποιὰ κοσμοθεωρία ἢ θρησκεία προσφέρει τόσα πλούσια ἐρείσματα γιὰ τὸ φεμινιστικὸ κίνημα ὅσα προσφέρει ἡ χριστιανικὴ θρησκεία μὲ ἰδιαιτέρα τιμητικὴ ἀναφορά, ἢ μᾶλλον τὸν ἐντελῶς πρωταγωνιστικὸ ρόλο ποὺ ἐπιφυλάσσει στὴ γυναίκα;

ΠΑΝ

'Εγκράτεια καὶ ραθυμία

«ΕΙΣΕΛΘΕΤΕ πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Καὶ πρῶτοι καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύσετε. Πλούσιοι καὶ πένητες μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. 'Εγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες εὐφράνθητε σήμερον. 'Η τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ Συμποσίου τῆς Πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνήτω πενίαν. 'Εφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς ὀδύρεσθω πταίσματα. Συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ Τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον. 'Ηλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος...

Ποῦ σοῦ ἄδη τὸ νῖκος; Ποῦ σοῦ θάνατε τὸ Κέντρον; 'Ανέστη Χριστὸς καὶ σὺ καταβέβλησαι. 'Ανέστη Χριστὸς καὶ οὐδεὶς νεκρὸς ἐν τοῖς μνήμασι...».

Εἰδικὲς προσφορές

ΚΑΠΟΙΟΣ ἔλεγχος πρέπει νὰ γίνεται στὶς διάφορες διαφημίσεις τῶν σούπερ μάρκετ τροφίμων, ἠλεκτρικῶν εἰδῶν, ἀλλὰ καὶ στὰ διάφορα μεγάλα καταστήματα τόσο στὶς περιόδους τῶν ἐκπτώσεων, ὅσο καὶ ἄλλοτε.

Διάφορες «εἰδικὲς προσφορές» ἐπιδιώκουν νὰ δημιουργήσουν τὴν ἐντύπωση τῆς εὐκαιρίας ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ κι ἀπὸ τὴν ἄλλη νὰ πείσουν τοὺς καταναλωτὲς ὅτι τὸ συγκεκριμένο κατάστημα εἶναι ἀνάλογα φθηνὸν σὲ ὅλα τὰ εἴδη.

Κάποιον ἔλεγχο

ΣΤΗΝ πραγματικότητα ὅμως στὰ ὑπόλοιπα εἴδη οἱ τιμὲς εἶναι ἴδιες ἂν ὄχι καὶ ὑψηλότερες:

Συχνὰ πάλι οἱ διαφημιζόμενες εἰδικὲς προσφορὲς διατίθενται σὲ πολὺ μικρὲς ποσότητες κι' ἔτσι ἀπὸ τὴν ἴδια μέρα ἔχουν ἐξαντληθεῖ.

Βασικὸς σκοπὸς εἶναι ἡ προέλευση τῶν καταναλωτῶν μέσα στὸ κατάστημα.

Τὰ ὑπόλοιπα τὰ ἀναλαμβάνει ἡ μουσική, τὰ συνθήματα στὰ μεγάφωνα, οἱ προκλητικὲς συσκευασίες κλπ.

Δὲν θάπρεπε οἱ «εἰδικὲς αὐτὲς προσφορὲς νὰ ἀναφέρουν τὴ διατιθέμενη ποσότητα πάντοτε, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὸς καὶ κάποιος ἔλεγχος;

Γάμος στὴν κατάψυξη

Η ΠΡΩΤΗ δουλειὰ ποὺ ἔκαμε γυρίζοντας στὸ σπίτι του στὸ Λὸς "Αντζελες, ἀπὸ τὴ Νέα 'Υόρκη, ὅπου κατέθεσε τὴν αἴτηση τοῦ διαζυγίου του, ὁ παραγωγὸς Τζὼν Χάλεϋ ἦταν νὰ πετάξη ἔξω τὰ ὑπολείμματα τῆς γαμήλιας τούρτας τους, ποὺ φύλαγε σὰν ἐνθύμιο στὴν κατάψυξη ἡ ἀπὸ καιρὸ «λιποτάκτις» τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας σύζυγός του Λίζα Μινέλλι.

Λεπτομέρειες: 'Ο γάμος τοῦ ζεύγους εἶχε τελεσθῆ τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1974!...

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ
Πωλῶ-'Αγοράζω
ΣΕ ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 - ΤΗΛ. 27.33.65

ΕΟΡΤΙΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Η 'Ανάστασις

'Υπὸ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΛΙΒΙΕΡΗ

'Απὸ συστάσεως τοῦ κόσμου καὶ μέσα στὴν μακραίωνα ἱστορίαν της ἀνθρωπότητος, κανένα ἱστορικὸν γεγονὸς καὶ καμμία ἀλήθεια δὲν κατεπολεμήθη, δὲν κατεδιώχθη, δὲν διεσύρθη τόσον κακοβούλως, ὅσον τὸ κοσμοϊστορικὸν γεγονὸς τῆς 'Αναστάσεως τοῦ Κυρίου μας. 'Ο διαρκὴς ὅμως καὶ λυσσαλέος αὐτὸς καὶ αἰώνιος κατὰ τοῦ 'Αναστάντος πόλεμος, εἶναι ἡ πλέον εὔγλωττος ἀπολογητικὴ διὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς 'Αναστάσεώς του καὶ ἀπόδειξις ἀδιαφιλονίκητος τῆς θεότητός του, ὅτι 'Ανέστη, ὅτι ζῆ εἰς τοὺς αἰῶνας. 'Η θρησκεία του εἶναι ἡ κυρίαρχος ἐν μέσῳ ὅλων τῶν θρησκευμάτων, μὲ παγκόσμιον διάστασιν καὶ αἰώνιον πνευματικὸν κῦρος. 'Η 'Ανάστασίς του μένει κατὰ τὴν ροὴν τῶν αἰώνων ὁ ἀκλόνητος βράχος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σπάζουν καθὼς τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, διαλύονται καὶ χάνονται ὅλα τὰ ψεύδη καὶ ὅλες οἱ κακόβουλες συκοφαντίες.

Πλῆθος θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν συστημάτων καὶ συκοφαντικῶν κατὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ 'Ιησοῦ θεωριῶν παρήκμασαν, ἐλησμονήθησαν ἐξέλιπον. 'Ο νικητὴς τοῦ θανάτου, ο 'Εσταυρωμένος θριαμβευτὴς τοῦ Γολγοθᾶ, ὁ Ζωαρχικὸς νεκρὸς ὡς Νυμφίος ἐκ παστοῦ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν "Ολβιον Τάφον τοῦ 'Ιωσήφ, αὐτεξουσίως ὡς μόνος Παντοδύναμος. Τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς ἀναστάσεώς του φωταγωγεῖ οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ τὰ καταχθόνια, διότι εἶναι ἡ βεβαιότης, ἡ ἀγάπη, ἡ χαρά, ἡ ἐλπίδα τῆς αἰωνιότητος.

"Ενας ἐπίσκοπος τῆς μεσαιωνικῆς ἐποχῆς εἶχε γράψει στὸ γραφεῖον του, στὶς θύρες, στοὺς τοίχους τῶν δωματίων του «Χριστὸς 'Ανέστη». 'Οσάκις ἦτο λυπημένος καὶ ἀποθαρρημένος ἐστύλωνε τὸ βλέμμα του στὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα καὶ ἀνελογίζετο: «'Ο 'Ιησοῦς 'Ανέστη καὶ χάρις στὴν ἀνάστασίν του ζῶ, ὑπάρχω ὡς πνευματικὴ ὀντότης. "Αν ὁ 'Ιησοῦς δὲν εἶχε ἀναστηθῆ τὸ σκάφος τῆς 'Εκκλησίας του, τὸ σκάφος τῆς ζωῆς μας πρὸ πολλοῦ θὰ εἶχε ναυαγήσει καὶ ἐγὼ πνευματικῶς θὰ ἤμουν ἕνας νεκρός».

'Αλλὰ ὅμως καὶ σήμερον ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι θρησκευτικῶς νεκροί, καθὼς τὰ ξηρὰ ὀστᾶ τοῦ προφητικοῦ ὁράματος ποὺ εἶδεν ὁ Προφήτης 'Ιεζεκιήλ. 'Ενῶ ὅμως οἱ νεκροὶ τοῦ προφητικοῦ ὁράματος στὸ ἄκουσμα τοῦ προφητικοῦ παραγγέλματος ἐζωοποιήθησαν καὶ ἀνεστήθησαν παραμένουν ἀκόμη νεκροὶ ἔθνη, κοινωνίες καὶ ἄτομα ὑπολείμματα τῆς εἰδωλολατρείας. Κωφεύουν στὴ σάλπιγγα τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος καὶ παραμένουν νεκροὶ στὴν πίστη πρὸς τὸν 'Αναστάντα, νεκροὶ στὴν ἀγάπη πρὸς τὸν πάσχοντα συνάνθρωπον καὶ τὴν ἀνθρωπίνην δυστυχίαν, νεκροὶ στὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνιότητος ποὺ ἐξωραΐζει τὸ τοῦνελ τοῦ θανάτου, νεκροὶ καὶ ἀσυγκίνητοι καὶ στὴν εὐφροσύνη ποὺ προσφέρει σήμερον. 'Ο θριαμβευτικὸς θούριος «Χριστὸς 'Ανέστη» ὁ ὁποῖος γοργὸς ὡς ἡλιακὴ ἀκτὶς διατρέχει τὴν οἰκουμένην καὶ σκορπίζει κύματα χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης στὶς ψυχές.

Χριστὸς 'Ανέστη ψάλλουν οἱ πνοὲς τοῦ Ζεφύρου. Χριστὸς 'Ανέστη ψυθυρίζει τὸ θροΐσμα τοῦ δάσους. Χριστὸς 'Ανέστη μουρμουρίζει ὁ φλοῖσβος. Χριστὸς 'Ανέστη ψάλλουν τὰ πουλιά.

"Ολες οἱ χριστιανικὲς ὀρθόδοξες φυλὲς σὲ ὅλες τὶς γλῶσσες ἀπὸ τὰ γαλανὰ ἀκρογιάλια τοῦ Αἰγαίου ἕως τὰς 'Αλεουτίους Νήσους καὶ τοὺς αἰωνίους πάγους τοῦ Πόλου, στὴν Κορέα καὶ στὴν Μαύρη "Ηπειρον, στὴν ὀρθόδοξη Ρωσία καὶ σὲ ὅλες τὶς ὀρθόδοξες χῶρες τοῦ Βορρᾶ καὶ τοῦ Νότου, ψάλλουν θριαμβευτικῶς Χριστὸς 'Ανέστη. Καὶ οἱ ἄγγελοι στὸν οὐρανὸ δίνουν τὸ πρόσταγμα διὰ νὰ δεχθοῦν τὸν Θριαμβευτὴν «ἄρατε πύλας» ἵνα εἰσέλθη ὁ Βασιλεὺς τῆς Δόξης, διότι ἀληθῶς 'Ανέστη.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΛΙΒΙΕΡΗ

'Η μαγειρίτσα

—Εἴπουν κὶ ἰλάλησα αὐθουρεὶ κὶ παραχρῆμα, ἡ μαϊρίτσα, νὰ εἶν' πατημένη στ' ἀλάτ'!

Ταῦτα ἐφθέγξατο βροντοφώνως ὁ Θύμιος Γιαταγάνας, λοχίας τῶν εὐζώνων καὶ ἀποσπασματάρχης ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ φεσοφοροῦντος ἀποσπάσματος, τὸ ὁποῖον εἰσῆλθε θορυβωδῶς στὸ μικρὸ χωριό.

Μόλις ἄρχισε νὰ βραδυάζη, οἱ κότες εἶχαν κουρνάσει ἀπὸ νωρὶς καὶ οἱ φοῦρνοι κάπνιζαν, ψήνοντας τὰ λαμπρόψωμα τῶν χωρικῶν.

—Κὶ νὰ εἶν' πατημέν' στ' ἀλάτ'!...

Χωριατόπουλα, ἔπαιζαν στὶς πόρτες τῶν σπιτιῶν, «πλιτσιανίζονται» μέσα στὰ αὐλάκια, σὰν γουρουνόπουλα, καὶ λυγερὲς ἄναβαν τὸ καντήλι τοῦ σπιτιοῦ, ποὺ ἔκαιγε μπρὸς στὶς μαυρισμένες ἀπὸ τὸν καιρὸ εἰκόνες.

'Ο Πάρεδρος τοῦ χωριοῦ, ἕνας γεροντάκος ξηρὸς καὶ κοκκαλιάρης, τοὺς ἔδωσε προσωρινὰ καταλύματα καὶ «ἕνα ψημάρνι γιὰ τὰ παιδιά».

—Κὶ δὴ ἰξιταστέουν, εἶπεν ὁ λοχίας, ἰπαρκεῖ;

Καὶ εἶχε δίκαιο νὰ ἀμφιβάλλη ὁ κὺρ λοχίας.

Τόσον καιρὸ κλεισμένος στὴν ἐρημιά, τρώγων μπομπότα καὶ ἐλιές, δὲν ἔβλεπε πότε νὰ ρθῆ ἡ μέρα ποὺ ἡ καμπάνες θὰ διαλαλοῦσαν τοῦ Σωτῆρος τὴν 'Ανάσταση καὶ τὴν παῦσι τῆς νηστείας. "Ενα ἀρνὶ θὰ ἤθελε νὰ φάη μοναχός, ὁ Θύμιος Γιαταγάνας.

"Οχι παίζουμε!... Αὐτὸς εἶναι ἄντρας, δὲν εἶναι ψοφήμ!

"Αν ἤθελε ὅμως ἕνα ἀρνὶ αὐτός, ὁ δεκανέας ὁ Ντούλας ὁ Καραφωτιᾶς, ἤθελε ἐνάμισυ! "Αντρουκλας ἕως ἐκεῖ ἀπάνω!... 'Απὸ τὴν Μεγάλη Δευτέρα, ἄλλο δὲν συλλογιζότανε παρὰ πόσο θὰ φάη τὴ Μεγάλη Κυριακή. Καὶ σοῦ ἔρχεται σήμερα ὁ Πάρεδρος μ' ἕνα ἀρνάκι, ἐκεῖ πέρα, σὰν γατσούλι, μιὰ μπουκιά, νὰ φᾶνε ἔξη ἄντρες, ὁ δεκανέας ὁ Καραφωτιᾶς καὶ ὁ κὺρ λοχίας... δώδεκα!

Ποιὸς νὰ πρωτοτσιμπήση ἀπ' αὐτό; Δὲν φτάνει οὐδὲ ἡ μυρωδιά του!

Καὶ ἄρχισε πάλι νὰ μετράη τοῦ ἀποσπάσματος τοὺς ἄντρες. "Ετσι πάντα βγαῖναν ἔξ καὶ δυὸ οἱ κύριοι ὑπαξιωματικοί, τὸ ὅλον... δώδεκα!...

—Οὐ Νάσους, οἱ Τσιριμπίκους, οὐ ὑποδικανεύς, οὐ Γιώργους, οὐ Ψημένους, οὐ Μπουχτσής, οὐ Μητρουμάρας, οὐ Κουφὸς καὶ οὐ Καραπαπᾶς! "Εξη καὶ δυὸ ἴσον... δώδεκα! Ποιὸς νὰ πρωτοτσιμπήση; ... "Αϊντε, οὐρὲ Πάρεδρε, καὶ ἂς μὴν ἦταν τοῦ ἰσχύοντος βουλευτοῦ τοῦ Χρυσοπέρνη, τὸ χωριό, καὶ ἔννοια σου!

'Αλλὰ ὁ δεκανεὺς Καραφωτιᾶς δὲν εἶναι καὶ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τὰ χάνουν!

Αὐτὸς μιὰ φορά, θὰ Πασχάση γιὰ καλά, κι' ὁ κὺρ λοχίας, σὰν ἀνώτερος, ἂν τοῦ κόβη τὸ ξερό, ἂς σκεφθῆ γιὰ λογαριασμό του!..

Τὶς ἴδιες σκέψεις ἔκανε κι' ὁ Γιαταγάνας, χωρὶς ὅμως νὰ λαβαίνη καὶ τὶς ἴδιες ἀποφάσεις. "Ισως γιατὶ ἐκτὸς τῶν περὶ ψημαρνίου σκέψεων, εἶχεν καὶ κάποια ἄλλη.

'Επεινοῦσε κι' ἡ... καρδιά του! Πεινᾶνε κι' ἡ καρδιές. Κοντὰ στὸ στομάχι ἡ καρδιά, παρασύρεται ἀπὸ τὴν ἴδια ἴσθησι. 'Ενῶ σὲ ἄλλους συμβαίνει τὸ ἐνάντιον. Π.χ., στοὺς δασκάλους. Ποθεῖ ἡ καρδιὰ τοὺς ἔρωτα; Ποθεῖ καὶ πάσχει μέχρι πυθμένος τοῦ... στομάχου. Κάθε ἐπάγγελμα ἔχει τὴν ἰδιοσυγκρασία του καὶ τὴν φυσικὴ κατασκευή του.

Πεινοῦσε λοιπὸν καὶ τοῦ Γιαταγάνα ἡ καρδιά!... Πεινοῦσε καὶ ἐλίμαζε. Νά την! 'Αφράτη, ροδομάγουλη, μὲ τὰ μαλλιὰ ποὺ χρύσιζαν στὸν ἥλιο, πηγαινοερχόταν μέσα στὴν αὐλή, ἡ παπαδοπούλα ἡ 'Ανθή, μὲ γυμνὰ τὰ λευκά της μπράτσα — μὲ χλωρὸ τυρὶ τὴν ἔφκιασ' ὁ Θεός, δοξασμένο τ' ὄνομά του! — καὶ τὰ παχουλὰ ποδάρια της. Αἷμα ἔσταζαν τὰ μάγουλά της, δροσιὲς τὸ πέρασμά της ἄφηνε!...

Μαυρομάτα καὶ γαϊτανοφρυδοῦσα, «ἄϊντε ντέ!».

—"Ωσπερ ἀμνὰς ἔστιν ἡ σκορδόπιστη!

Καὶ ἕνα «ἄχ» ἀνέβλυζεν ἀπὸ τὰ φλογισμένα καὶ πεινασμένα τοῦ Γιαταγάνα, σωτικά.

Κολλημένος στὸ ἀπέναντι τὸ μαγαζάκι, οὐζοποτιζότανε, προπαρασκευαζόμενος γιὰ τὴν Πασχαλινὴ τὴν πανδαισία, ἀνακράζων καὶ βροντοφωνῶν τὸ πάθος του.

—Π'δί, φέρε μας δυὸ κοῦπες νιρό, ἄϊντε κὶ νὰ εἶνι κρύου! "Αϊντε γρήγουρα κὶ μᾶς ἄναψι ἡ λαῦρα! Τσ' ὥρας εἶνι ἡ ἀσταύρουτη!...

Καὶ ἔπειτα στρεφόμενος νὰ δείξη τὴν ἰσχὺ καὶ τὸ μεγαλεῖο του, πρὸς τὸν στρατιώτη ποὺ ἔπλυνε τὶς πατσιὲς καὶ τὶς «ἔγκλεισες» τοῦ ψημαρνίου.

—Οὐρὲ Γιωργούλα! "Ε, οὐρὲ Γιωργούλα!;

—Τί;

—Πὲς στοὺν Καραφωτιά, ὅτι εἶπεν οὐκύρ—λουχίας κὶ διέταξεν ἡ μαϊρίτσα νὰ εἶνι ἕτοιμη εἰς τὰς πρωϊνὰς ὥρας, πρὸ τοῦ μισονυκτίου, κὶ πατημένη λίγο στὴν ἁρμύρα, ἀξιουπριπῶς! "Αϊντε ταχέως κὶ λίαν «μπουνόρα» ἀναχουροῦμι!

Καὶ εἶχε δίκαιον ὁ κὺρ λοχίας.

Τὸ ἀπόσπασμα δὲν θὰ ἔκανε Πάσχα στὸ χωριό. Λόγοι ἀνώτεροι... διηγηματογραφικοὶ ἴσως, τὸ ἀνάγκαζαν νὰ σταθμεύση εἰς θέσιν τρεῖς ὥρας τοῦ χωρίου ἀπέχουσαν, ἵνα ἐνεδρεύση γιὰ κακοποιούς, ἀφοῦ θὰ ἄφηνε ἐκεῖ παρακάτω στὴ «Βατόβρυσι» τὸν δεκανέα τὸν Καραφωτιά, νὰ ἐπιστατήση στοῦ ἀρνιοῦ τὸ ψήσιμο!

—Οὐρὲ μίλα καλά. Οὐρὲ ποῦ πάει τὸ ψητό;

Καὶ ἔφθασεν ἡ ποθητὴ ἡ ὥρα, καὶ οἱ καμπάνες χτύπησαν γιὰ νὰ ποῦνε στὸν κόσμο ὅτι ἀνεστήθη ὁ Θεὸς καὶ ἀγάλλεται ἡ φύσις!...

Οἱ χωριάτες χαρούμενοι καὶ πειναλέοι, ἐρρίχτηκαν στὸ ψητό, ξεσχίζοντας τὴν ψημένη σάρκα μὲ τὰ δόντια τους, γρυλλίζοντας ἐξ ἡδονῆς καὶ μασσουλίζοντες σὰν πεινασμένα ζῶα. Κοῦπες μὲ κοκκινέλι ἐρρουφοῦντο ἀπνευστί, ἀπὸ τὰ διψασμένα στόματα. Γιαοῦρτες καὶ μαρουλοσαλάτες, κόκκινα αὐγὰ καὶ ντουφεκιές.

"Εξω στὰ «τρία δέντρα», ὅπου ὁ λοχίας εἶχεν ἀποφασίσει «νὰ τὸ στρώση γιὰ καλά», ἡ μαγειρίτσα ἐκομίσθη ἀχνίζουσα ὀρεκτικὰ καὶ τὸ ψητὸ ἐπεριμένετο. "Ολοι κοίταζαν κατὰ τὸ μονοπάτι ποὺ ἐνέβαινε ἀπὸ τὴν «Βατόβρυσι». 'Ο λοχίας ἔδιδε διαταγάς.

—Σὺ Μητρουμάρα, κόψι κλάρες, γιὰ νὰ στρώσουμι. Σὺ Καραπαπᾶ, παράλαβι τοὺν οἶνουν, ποὺ μᾶς ἔδουκεν οὐ ἱερεύς!...

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἕνα λαχάνιασμα τὸν ἔκοψε.

—Κὺρ λουχία! Κὺρ λουχία! "Ηταν ὁ δεκανεὺς ὁ Ντούλας ὁ Καραφωτιᾶς.

—Τί εἶν' οὐρέ;

—Τοὺ ψητὸ πάει!

—Οὐρέ, τὶ λιὲς οὐρέ! Μίλα καλά! Ποῦ πάει τοὺ ψητό!

—Τοὺ πήρανε οἱ «Νταλματίες» (Οἱ καταδιωκόμενοι ὡς ἔχοντες ἐντάλματα συλλήψεως).

'Ο δυστυχὴς Γιαταγάνας ἐμαρμάρωσε. 'Ο δεκανεὺς τοῦ διηγήθη, πῶς ἐνῶ τὸ στροφογύριζε, ἐκεῖ κάτω στὴ «Βατόβρυση», τοῦ ριχτῆκαν αἰφνιδίως φυγόποινοι καὶ τοῦ τὸ ἄρπαξαν.

—Καὶ ἡ στρατιωτικὴ τιμή, πάει οὐρὲ Ντούλα!

'Ο πονηρὸς Ντούλας δικαιολογήθηκε.

Δὲν εἶχεν ἐκεῖ τὸ γκρᾶ του, εἶπεν, ἐν τούτοις ὅμως ἠμύνθη καὶ κατώρθωσε νὰ σώση τὸ σπλιάντερο.

—'Εν τούτοις, ὅμως, ποῦ θὰ μ' πᾶν'! Νὰ μὴ μὲ λὲν Καραφωτιά, ἂν δὲν τοὺς κατεργάσω τὸ τομάρι τους!

—Ποῦ εἶναι τοῦ σπληνάντερουν οὐρέ;

—'Ιδῶ, παρὸν κὺρ Λουχία.

Καὶ τὸ ἔσυρε μέσα ἀπὸ τὸ σακκίδιο.

—Φέρτε τὴν μαϊρίτσα, ἐκραύγασεν ὁ Γιαταγάνας καὶ ρίχτηκε σὰν γλάρος στὴν τέντζερη, μὴ ἀφήσας σὲ λίγη ὥρα οὔτε μεζὲ οὔτε παραμεζέν.

Οἱ δυστυχεῖς εὔζωνοι στεκόντουσαν ἐκεῖ τριγύρω, σὰν λιθαρένια ἀγάλματα, ἐμβρόντητοι ἀπὸ τὴν καταστροφή, δαγκάνοντας τὰ λουριὰ τοῦ ὁπλισμοῦ των ἀπὸ πεῖνα, φυσῶντας τὰ ρουθούνια τους, γουρλώνοντας τὰ μάτια μὲ γαργαλισμοὺς καὶ τὸν λαιμὸ μὲ σπαραγμοὺς εἰς τὸ στομάχι. Εὐτυχῶς ὑπῆρχε ἀρκετὸ ψωμί, τυρί, γιαοῦρτι, κρεμμυδάκια, γιὰ τὴν ὄρεξι καὶ μαρουλοσαλάτα.

—Τοῦ πήρανε οἱ «νταλματίες»!...

—'Επὶ σκοπόν! τοὺς φώναξεν ὁ λοχίας δείχνοντας τὰ λαμπριάτικα ταῦτα γαρνιρίσματα.

Καὶ οἱ ἄντρες τὰ φάγαν μέχρι τελευταίου φύλλου μαρουλιοῦ καὶ τρίμματος τυριοῦ.

—"Εΐ οὐρὲ παιδιά, ἂς ποῦμε καὶ τοῦ χρόνου τώρα.

Τοὺς φώναξεν ὁ λοχίας καὶ ξαπλώθηκε σὰν βόας ἀπὸ τὴν ὑπερφόρτωσι τοῦ στομαχιοῦ του, ἀπὸ μαγειρίτσα, ἐνῶ τέσσαρες μυρωδάτοι καφέδες, ἁρμόζοντες εἰς τὴν περίστασιν, προσεκομίζοντο...

Βουλημιῶντες οἱ εὔζωνοι βουτούσανε ψωμὶ καὶ στοὺς ντελβέδες.

—Κι' οὐ Καραφωτιᾶς; ρώτησε ὁ λοχίας. Αὐτὸς δὲν ἔφαγε! Νηστικὸς θὰ μείνη τέτοια μέρα!

'Ο Καραφωτιᾶς, πράγματι, εἶχεν ἐξαφανισθῆ.

Σ' ἕνα τέταρτο ἐφάνη, ἐρχόμενος μὲ τὸ ψητὸ μισοφαγωμένο στὸν ὦμο καὶ σφυρίζοντας:

'Ωραία ποὖν' ἡ Λιάκουρα σὰν λυώνουνε τὰ χιόνια...

—Κὺρ λουχία, ἡ στρατιωτικὴ τιμὴ ἱκανοποιήθηκι πριπόντως!

—Τί εἶναι, οὐρὲ Καραφωτιά;

—Περικύκλουσα, μουνουμερῶς τοὺς «νταλματίες», ἀφήρεσα τοὺν οὐβελίαν κὶ τοὺν κομίζου εὐσιβάστους!

'Ο λοχίας τὸν κοίταζε περίλυπος κι' ἀναστενάζων.

"Ηταν πιὰ ἀργά!

Οἱ γεμίσαντες ἀπὸ μαγειρίτσαν καὶ ψωμοτύρι στόμαχοι, ἦσαν ἀνίκανοι νὰ δεχθοῦν καὶ τὸν παραμικρότερον μεζέν.

—Οὔτε γλυκάδι! 'Αναστέναζε ὁ φτωχὸς ὁ Γιαταγάνας.

'Ο Καραφωτιᾶς κάθησε σταυροπόδι καὶ ἄρχισε τρώγων τὸ ψητό. "Ηταν μισοφαγωμένο. Οἱ ξεροψημένες πέτσες ἔλειπαν, τὰ «εὐζωνικὰ μεζέδια» εἶχαν φαγωθῆ, ἡ νεφραμιὰ ἦταν ἀπούσα καὶ τὰ περὶ τὸ στῆθος εἶχανε ἀφαιρεθῆ.

'Ο λοχίας ἐταράχθη βλέπων τὸν Καραφωτιᾶν νὰ τὸ ἀποτελειώνη.

—Τὶ κάν' ς αὐτοῦ οὐρέ;

—Συνεχίζω, ἀπήντησεν ὁ Καραφωτιᾶς, ἡμικλείων πονηρῶς τὸν ὀφθαλμόν.

'Ηννόησεν ὁ Γιαταγάνας.

"Ολη ἡ περὶ φυγοδίκων ἱστορία, δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο, παρὰ τοῦ Καραφωτιᾶ ἐφεύρεσις, διὰ νὰ φάη μοναχός του τὸ ἀρνί.

—"Αϊντε χαντακωμένε κι' ἔννοια σου! οὔρλιαξε.

Καὶ πλησιάζοντας τοῦ εἶπε στὸ αὐτί:

—Γιατὶ οὐρέ, δὲν μὲ εἰδοποιοῦσες καταλλήλως, γιὰ νὰ συμμεθέξω, ὡς ἀνώτερος καὶ ἐγὼ στή... συμπλοκή; Τραβῆξου τώρα, παραπέρα, γιὰ νὰ μὴ σὲ φᾶνε οἱ εὔζωνοι. 'Αλλὰ πὲς μου τὸ γιατί.

—Γιατὶ κὺρ λουχία, στοὺ φαΐ ποὺ δὲ φτάνει καὶ στὴ γυναῖκα, σύντροφοι δὲν χρειάζονται!

—Γι' αὐτὸ οὐρέ;

—Γι' αὐτὸ κὺρ λουχία καὶ γιὰ ἕνα ἄλλο. Χωρὶς αὐτό... διήγημα σήμερα δὲν γινότανε!...

Καὶ τοῦ χρόνου λοιπόν!

ΣΤΑΜ... ΣΤΑΜ...

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ - ΠΑΙΔΙΚΑ
ΕΣΩΡΟΥΧΑ
ΒΕΤΤΙΝΑ
ΝΤΙΝΑΣ Σ. ΜΠΟΥΣΙΑ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 47

ΚΕΝΤΡΟΝ
ΑΣΤΕΡΙΑ
ΠΑΡΑΛΙΑ ΠΡΟΑΣΤΙΟΥ
★
Τὸ Κέντρον θὰ παραμείνη
ΚΛΕΙΣΤΟ ΚΥΡΙΑΚΗ
καὶ ΔΕΥΤΕΡΑ
λόγῳ τῶν γάμων
τῶν παιδιῶν μας
ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΕΝΑΡΞΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
.ΚΟΣΜΙΚΟΝ. .ΚΕΝΤΡΟΝ.
.ΓΑΛΑΖΙΑΣ.
.ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΣΠΑΪΤΣ...
Μ ΛΕΒΕΝΤΑΚΟΥ
ΔΕΣΠ. ΓΛΕΖΟΥ
.ΚΑΤΑΧΑΝΑΣ
ΚΑΛΙΜΑΝΗΣ
ΒΟΥΛΑ. ΓΡΕΚΟΥ .ΑΝΤΗ. ΝΤΑΟΥΞΗ.
.ΒΕΡΑ. .ΜΟΣΧΟΥ.
.ΠΟΜΟΝΗΣ
ΓΚΑΤΣΟΥΝΑΣ
ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ ΚΑΙ-ΚΑΤΙ...
Ο -ΤΑΚΗΣ-
-ΜΠΕΖΑΪΔΕΣ-
«ΜΕ ΤΑ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙΑΤΟΥ»

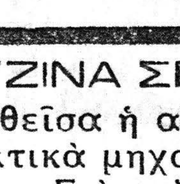

KOYZINA ΣΠΕΣΙΑΛ
Τελείως ἀνακαινισθεῖσα ἡ αἴθουσα μὲ κλιματισμὸν (αἲρ κοντίσιον), ψυκτικὰ μηχανήματα θὰ λειτουργήση ὅλο τὸ καλοκαίρι. Γιὰ ρεζερβὲ τηλ. 522-362
Διεύθυνσις ΑΝΤ. ΛΑΓΙΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

'Εδολοφονήθη ὁ Χρῆστος Λαδᾶς εἰς τὸ κέντρον τῶν 'Αθηνῶν

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 9.15 πρωϊνὴν ἐδολοφονήθη ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης Χρῖστος Λαδᾶς. Δράσται ἀγνώστου ἀριθμοῦ (κατὰ τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ ὑπουργείου) ἐπετέθησαν διὰ χειροβομβίδων κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ ὅταν οὗτος ἐξήρχετο ἐκ τῆς παρὰ τὴν πλατεῖαν Καρύτση οἰκίας του διὰ νὰ ἐπιβῆ τοῦ αὐτοκινήτου του. 'Αστυφύλαξ ποὺ ἐτέθη εἰς καταδίωξιν ἑνὸς ἐκ τῶν δραστῶν ἐφονεύθη καὶ αὐτὸς ἀπὸ ἄλλην χειροβομβίδα. Συνελήφθη τελικῶς ἐκ τῶν δραστῶν ὁ Εὐστάθιος Μουτσογιάννης ἐτῶν 22.

Τσούγκρισμα αὐγῶν στὴν ΠΓΕ

ΣΗΜΕΡΟΝ καὶ ὥραν 11ην πρωϊνὴν ἐγένετο εἰς τὸ Στάδιον τῆς ΠΓΕ τὸ τσούγκρισμα τῶν πασχαλινῶν αὐγῶν μεταξὺ ἀθλητῶν, ποδοσφαιριστῶν καὶ διοικήσεως.

Στρατιωτικὸς νόμος

ΑΘΗΝΑΙ. Συνῆλθε τὴν 11ην πρωϊνὴν τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἐκήρυξε τὸν στρατιωτικὸν νόμον εἰς τὰς 'Αθήνας.

'Ο καιρὸς

ΤΗΝ χαρὰν καὶ τὴν εὐφροσύνην τοῦ Πάσχα ἐπιτείνει ὁ καλὸς καιρὸς ὁ ὁποῖος ἦλθε μετὰ ἀπὸ κακοκαιρίαν τεσσάρων ἡμερῶν.

Θεάματα

ΠΑΝΘΕΟΝ: Οἱ Γερμανοὶ ξανάρχονται».
ΑΣΤΥ: «Μαντὰμ Σουσοῦ».
ΑΙΓΛΗ: «Φλεγόμενο Μαρόκο».

Ἔπιπλα
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΡΥΘΜΟΥ
ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΤΡΙΒΕΣΗ
ΓΚΡΕΚΑ
"Εκθεσις:
ΓΟΥΝΑΡΗ 131-ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ
ΤΗΛΕΦ. 320-480
'Εργαστήρια:
ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ 25

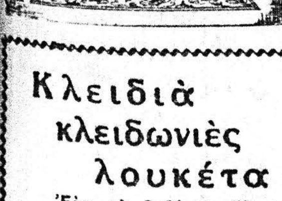

Κλειδιὰ
κλειδωνιὲς
λουκέτα
'Εὰν κλειδωθήκατε ἔξω, ἐὰν χάσατε τὸ κλειδί σας ἐὰν χάλασε ἡ κλειδαριά σας, τηλεφωνῆστε μας νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν στὰ τηλέφωνα:
275-006 & 271-443
Κατασκευὴ κλειδιῶν σὲ 2 λεπτά
ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ
ΚΛΕΙΘΡΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
μὲ τὴν μεγαλυτέραν συλλογὴν κλειδιῶν. Κατασκευάζονται κλειδιὰ μέσα σὲ ἕνα λεπτὸ μὲ εἰδικὰ ἠλεκτρονικὰ αὐτόματα μηχανήματα νεωτάτου τύπου ἀπολύτου ἀκριβείας;
Βαφαὶ — Στιλβώσεις ὑποδημάτων — τσαντῶν μὲ εὐρωπαϊκὰ βερνικοχρώματα τελείως ἀνεξίτηλα
ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ — ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13
(Κάτω μέρος πλατείας "Ολγας) τηλ. 275-006

ΚΕΝΤΡΟΝ ΔΕΙΛΙΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ 522-133
'Απὸ σήμερα καὶ κάθε βράδυ μὲ τὴν ὀρχήστρα
Α)ΦΩΝ ΣΤΑΪΚΟΥ
Τραγουδοῦν:
ΝΙΚΟΣ ΖΟΡΜΠΑΝΟΣ, ΜΑΙΡΗ ΚΑΣΗ
γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Πάτρα ἐπίσης ἡ
ΚΛΑΟΥΝΤΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
καὶ ἡ
ΑΝΤΩΝΙΑ ΚΟΝΙΟΡΟΥ
Τὸ πρόγραμμα πλαισιώνουν οἱ καταπληκτικὲς
ΠΟΠΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΧΡΗΣΤΙΝΑ
ΠΟΠΗ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
Κέφι, Γλέντι, μέχρι πρωίας
'Η Διεύθυνσις τοῦ Κέντρου σᾶς εὔχεται
ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ